

PREDIKAN VID ANDAKT PÅ MISSIONSFÖRSÄLJNING DEN 5/10 1943

(OMARBETAD PREDIKAN = VISSA SIDOR INTAKTA OCH VISSA SIDOR ÖVERKLISTRÅDE, FRÅN 8:E SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET (MISSIONSDAGEN) DEN 14/7 I GAMLEBY.)

I MOTALA MISSIONSSYFÖRENING.

TEXT PSALTAREN 46:11 (INTE SAMMA TEXT SOM I GAMLEBY).

PSALMER: 162, 56:4-5.

Det är endast med liten stil, som nyheterna från missionsfälten stå skrivna i dagspressen. De se anspråkslösa ut bland allt det andra nyhetsgodset, som trängs om utrymmet och tävlar om att få lägga beslag på de stora bokstavstyperna. Ibland kan man nästan glömma bort, att detta arbete pågår som ett ständigt nyodlande arbete, att det varje dag är någon by, någon människa, som aldrig har hört talas om Kristus förr, aldrig sett Bibeln - men som just idag för första gången hör detta ord, för första gången öppnar böckernas bok. Även under detta krig har det gått ut nya sändebud från vårt land, unga svenskar, som tidigare aldrig varit ute. (en oläslig mening) Det är egendomligt att tänka sig en sådan nyvigd missionär, som försöker ta sig igenom Europa för att nå sitt lilla arbetsfält i Afrika eller Asien - det är egendomligt att tänka sig hur ofta på denna färd, som hans väg korsas av andra resenärer, durkdrivna yrkespolitiker, som också färdas fram genom Europa idag med hela folks och länders öden i sin portfölj. Vad skulle en av dessa världens store tänka, ifall han visste, att den unge mannen i vimlet vid den stora järnvägsstationen är en missionär, en man, som också på sitt sätt tänker i världsdelar och kontinenter - fast såsom tjänare i ett vida anspråkslösare företag än politikens för tillfället är: tjänare åt världsmissionen? Förmodligen skulle han icke känna fiendskap eller förakt för den unge mannen, men väl medlidande, Hur kan man ägna sitt liv åt något så meningslöst som att predika kristendom för kineser och negrer i dessa dagar, då världens öde avgöres med svärd och blod - och med fördrag som är till för att brytas.

Ja, så ter det sig nu. Efter 2000 år ser det kanske lite annorlunda ut.

Vilken människa i Rom, världens huvudstad, under det 1:sta århundradet kände icke till kejsaren och hans anhang? Hans namn var på allas läppar: han var ju världens herre. Men vem känner idag till dessa kejsares och herrars namn? Beträffande många av dem gäller det, att den som har till yrke att studera måste hålla reda på dem; men även han glömmer dem och måste på nytt slå upp dem i någon uppslagsbok - hur skulle man kunna hålla i minnet namnen på alla obetydliga människor, av vilka historien är full? Men en dag lade ett skepp till i Roms hamnstad, och en fånge från Jerusalem steg i land, en enkel man, som skulle besöka en skara trosbröder i den stora staden. Han mötte sina vänner på den Appiska vägen och han prisade Gud. Den mannens namn kan du fråga efter i vilken svensk folkskoleklass som helst, och du skall få se många små händer i vädret: Paulus. Eller hur många känner idag till namnen på de

tvistande mäktiga ätterna i Norden vid vårt årtusendes ingång? Av alla namn i Sveriges historia under seklerna närmast efter 800 är det väl bara ett, som är verkligt allmänt känt: namnet på en munk, som kämpade sig igenom skogarna, led skeppsbrott men för vidare och till slut stod inför nordmännens ledare för att tala till dem om "vite Krist" - - Ansgar. - Allting ser lite annorlunda ut om 2000 eller om 1000 år.

"Ty Gud den högste underman,
Upphöja och förnedra kan."

Och om vi i våra tankar återvänder till det tysta och flyktiga mötet i en av Europas huvudstäder mellan politikens man och missionens tjänare, så kan vi kanske efter någon eftertanke bli överens om, att den unge missionären med lugn och frimodighet och god kristen ironi kan möta den överlägsne diplomatens medlidsamma blick - han kan tänka för sig själv: "Er 'statskonst' och ert ränkspel och era krig stör oss visserligen lite i vårt arbete, men det gör inte så mycket: Kyrkan kan vänta, ty hon har evigheten på sig. Gud bygger långsamt, men hans verk står sig, vilket däremot icke gäller om människoverk. 'Allt kött är gräs och all dess härlighet såsom ett blomster på marken. Gräset trokar bort, blomstret förvissnar - men vår Guds ord förbliver evinnerligen'."

Det är verkligen så, att "Guds ord förbliver evinnerligen". Det bullrar icke kring Guds ord, utan kring helt andra ting. Därutav kan man förledas till att tro, att det är denna världens store och väldige, som ha styrkan, medan Guds ord däremot är svagt. Men vad betyder det, om någon makt tillfälligt kan fånga människors sinnen, ifall denna makt icke står sig i tidens lopp utan faller sönder, åldras och dör! Så gör ju världens makt. Ordet, Guds ord, har däremot denna vidunderliga förmåga att stå sig, denna friskhet och ständiga "nyhet". Men det är sant: ett enskilt folk kan förakta och förkasta Guds ord. Vi talade nyss om Paulus. Det är nästan kusligt, att tänka på hur det nu ser ut i de områden, där många av Paulus brev skrevs och lästes: Länderna kring östra och södra medelhavet var den första kristenhetens vagga (Antiokia, Alexandria) Nu är dessa länder hedniska riken lika fjärran från Kristus som de voro innan apostlarna reste genom dem med evangeliets förkunnelse. Dels genom krig och våld (araber, turkar), dels genom människornas andliga likgiltighet vek kristendomen tillbaka och hedendomen välldes fram igen. Samtidigt vandrar evangeliet i stället norr ut, steg för steg uppåt Europas hjärta i riktning mot vårt land, där våra förfäder då ännu levde i okunighet om Honom som korsfästes och uppstod. Omsider nådde Kristi budskap även Sverige (vi nämnde nyss Ansgar): hela vår historia igenom har denna gudomliga kraft sökt att bemäktiga sig vårt folk och tränga in i det. Hur är läget nu! Samtidens kyrkohistoria rymmer egentligen bara två drag som är viktiga: missionens långsamma segertåg i Afrika och Asien och - avkristningen härhemma. Vi må betänka, att det som nu sker därute på missionsfälten med de färgade folken det är detsamma som det som skedde här för tusen år sen: nya andliga krafter sätts in, förut okända, som skall (oläsligt ord) framtidens händelser därute. När kristendomen kom hit till oss, så gick hedendomen samtidigt fram därnere i kristendomens födelseländer. Intet hindrar, att

hedendomen nu får gå fram hos oss, samtidigt som Guds ord vinner segrar bland färgade. Att Evangeliet föraktas och förkastas av enskilda människor eller enskilda folk, är ej något tecken på Guds vanmakt. Enskilda människor kunna förakta solen och stänga in sig i mörkret - då är det inte solen utan i stället dessa människor: Solen fortsätter att lysa över andra människor, som ta emot dess värme och ljus och få liv därutav. Här har vi verkligen anledning att tänka på ordet i den 46:e psalmen: "Bliven stilla och besinna att jag är Gud, hög varde jag bland hedningarna, hög på jorden". Det är ju annars på det viset, att vi härhemma i vår begränsade lilla värld bara ser det ena utav de två viktiga dragen i samtidens kyrkohistoria - vi se avkristningen här, att det blir mindre folk i kyrkan, den tilltagande andliga slöheten o.s.v. Vid åsynen av detta grips vi lätt av missmod, som om vår Gud vore en bräcklig och kraftlös Gud utan makt. Här behöver vi se i stort både bakåt i historien och utåt mot de främmande världsdelarna: här är missionen en styrkekälla för vår tro. "Bliven stilla och besinna att jag är Gud" . Under dagens gyckelspel vars sensationer tutas ut av dagsnyheter och tidningar bygger Gud sitt verk, evig, outrannsaklig, helig. Det är stort att vara med i detta verk, kanske det enda stora, som nu sker. Ja, de oerhörda svårigheterna, med vilka kristendomen nu har att kämpa i Europa, har ett ännu närmare samband med evangeliets framsteg på missionsfälten. Ett av de största hindren i missionens väg var förr sammankopplingen av kristendom och europeisk världserövring. När missionären kom till de färgade folken - t.ex. i slutet av förra seklet och början av detta seklet - så betraktades han av afrikanen och asiaten som företrädare för det herrefolk i Europa, som han tillhörde: han var en av dessa "vita", som i århundraden hade övat förtryck och utnyttjat naturtillgångar. Den religionen, han förkunnade, var omhuldad statsreligion i Europas utsugareländer. Så tänker väl många infödda ännu idag. Men i den mån, som den europeiske missionärens hemland avkristnas, i den mån som kyrkan i Europa förföljes, i samma mån blir allt annorlunda på missionsfältet. Då blir det uppenbart för de infödda i gemen, att kristendom och Europa inte är detsamma. Missionären kommer med ett budskap, som förföljes i hans eget hemland, förföljes alltså av samma makt, som övar förtryck på de färgade. Då lyssnar de infödda på ett helt annat sätt än förr. Ordet får tillbaka sin kraft när det blir ensamt. - Det är icke omöjligt, att kristendomens framtid i dag är denna: ökad motgång i Europa och just därför nya segrar på missionsfälten. Martyrblod är utsäde.

Det kan ju hända, att Europas folk vänder åter till kristen tro. Det står och väger, och spørsmålet skall väl avgöras i detta århundrade. vad som än sker, så är det Guds vilja, som sker: vi må icke svikta i vår tro inför det andliga förfallet härhemma, även om det kommer att bestå och bli ännu värre än nu. Det behagade en gång vår Gud att lägga det heliga landet i hedningars hand, lägga den kristna trons födelsebygd vid östra och södra Medelhavet under otron, samtidigt som evangeliet gick vidare upp genom Europa, till oss i Norden. Sådant kan ske ännu en gång. Evangeliet är evigt och består, vad som än sker. "Bliven stilla och besinnen, att jag är Gud; hög varder jag bland hedningarna, hög på jorden."

Men. Vem kan känna någon glädje i hjärtat inför en sådan framtidsmöjlighet? Vi är ju med varje fiber i vårt väsen sammanvävda med vårt folk, och vi som ha vårt hem i kyrkan, vi känner ju också denna nästan smärtsamma samhörighet med dem, som äro svenskar som vi och som möta oss i vardagen, men som aldrig sätter sin fot i templet, aldrig känner hjärtat klappa, då psalmen brusar fram, aldrig böjer knä vid altaret eller lyssnar efter Guds röst. De är ju blod av vårt blod och kött av vårt kött. Vår trygga tro, att Guds ord och löfte skall bestå till tidernas ände måste föda den bönen hos oss, att Gud ville väcka vårt eget folk, och måste uppkalla oss till arbete och uppriktigt nit för Guds rikets framgång i vår omedelbara närhet här i vårt land, här i vår stad. Vad på oss ankommer får ingen möjlighet kännas oförsökt att nå människorna med livets ord - och nå just våra egna. Ännu är fristen icke utlupen. Bladet kan vända sig. Det finns tecken som tyder på att svenska folket kan vara på väg mot detta stora: att på nytt "bli stilla och besinna, att Herren är Gud." De fruktansvärda händelser, som utspelats och nu utspelas i våra nordiska grannländer, bära vittnesbörd för oss om hur det går, då de som har makten hava medvetet sätta Guds ord å sido. Det är ett oerhört ansvar att vara kristen i denna tid, då framtidens öde för Europa otvivelaktigt avgöres: antingen nya hedniska religionsformer eller kristendom. Sveriges kyrka har ännu möjligheten att i full frihet bära sitt vittnesbörd om Guds gärningar var hon vill, hur ofta hon vill och hur mycket hon vill. Och hon bedriver, som väl är, denna sin förkunnande verksamhet bland svenska landsmän även utanför kyrkorummet. Sveriges kyrka utför en uppsökande gärning även bland våra egna folkbröder. En sådan verksamhetsgren är sjömansvården, som ju också stödjdes utav den missionsförening som här idag inbjudit till försäljning. Sjömansprästen utför samma gärning mot våra egna som missionären bland främmande folk. Båda är i lika mån värda vår offervilja. Låt oss sluta med en bön för allt det arbete, genom vilket Guds ord utbäres till människor på hela vår sargade jord! Låt oss bedja!

Metode 5/10 kl. 25

Met. d. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Te 5^u.m. 7.00 Teu neuu. Taver 100.

162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

1. Sa säger Herren: Bliwa stilla och berömmen, att jag är Gud: jag vandrar på himmel och jord. (Ps. 115: 5-6).

2. Det är endast med fittu shi, som mykterna från missionärfälten på skolorna i dag-pressen. De se omprövas i utskand och att andra

3. mykter som förtas om uttrycket o. förtas om att ha lägga beakt på de som

4. nämna. Skand kan man nästan glömma bort, att detta arbete pågår som ett handigt myskande

5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

1. oröle, att det varje dag är någon lag, nya metoder, s. aldrig har hört talas om Kristna förs, aldrig sett Bibeln

2. - men som just idag är första gången har detta ut, för första gången öppnas i

3. för denna bok. Men ut som detta lag har det gått ut nya samman från varit

4. land, många städer, som tidigare aldrig varit i

5. lte. som varit i

6. som varit i

7. som varit i

8. som varit i

9. som varit i

10. som varit i

unga munkar, som teologare aldrig
 varit ute. Det är egentligen att
 tänka sig en sådan utryckt mis-
 sion, som försköts på sig genom
 Europa för att nå ett till arbete.
 fattig i Afrika eller Asien - det
 är egentligen att tänka sig hur
 ofta på denna jord, som hans
 väg kommer av andra resor-
 ter, skuletörna synlighet.
 Det, som denna jordens fram-
 gång Europa idag med hela
 folkets och landets ~~och~~ ställen;
 sin godhet. Vad skulle en av
 dessa världens stora tankar, iakt-
 tagare vore, att den unge man-
 nen i smilad vid den stora
 förutspåttningen är en mis-
 sion, som man, som också på sin
 sitt tankar i världsliga och
 konstfuller - fast någon för-
 vare i ett ~~vid~~ ~~hög~~ ~~skola~~

avspårningarna

först på politiken för Tier-
 fallet är: Trivare är värld-
 missioner? Samtidigt skulle
 han inte komma förutskott ut-
 ter förakt för den unge man-
 nen, men vil med medlidande. Han
 kan man säga att det är något av
 meningstöt som att predika kris-
 tendom för kriser och ropen?
 dessa ropen, de världens öde
 organis med värld och blod -
 och med fridning, som är till för
 att ^{trivare} ~~trivare~~.
 Ja, på ter det sig och. Ef-
 ter 2 600 år ter det kanske till
 ansvarlunda ut.
 Vilken människa?
 Som, världens kända stad, under
 det 1: sta århundradet kunde inte
 till kyrkorna och hans arbete?
 Hans namn var på alla kyrkor:
 han var i världens höra. Men

5

Den kommer idag till denna kyrka -
 baren och herrarns namn? (Pöytäkirja)
 Fådde många av dem gälla det,
 att den som har till syfte att ut-
 göra något hålla reda på den;
 men även han glömmat den
 och måste på något sätt veta den
 i några uppgifter - hur skulle
 man kunna hålla i minnes namn -
 men på alla obetydliga människor,
 av vilka historien är full? (Men
 en dag ~~kommer~~ ^{kommer} det ske?)
 Om sommatid, och en lång
 från sommarens stig; Gud, en
~~stora~~ ^{stora} del man, som skulle
 behöva en annan försörjning i
 den stora staden. Kan mittie sitta
 barmen på den typiska ryggen
 och förstås Gud. Den manens
 namn som du fråga efter i
 vilken mest förhållanden som
 helst, och du skall få se några

5

Nya kyrkor i värdet. Pöytäkirja
 Eller hur många kommer idag till
 namnen på de fristående mäktiga
 ättarna? (Sådan vil varit ätt-
 runder några? (Om alla namn
 i Sveriges historia under sek-
 terna nämns eller 800 år det
 vil vara ett, som är rentligt
 allmänns känd: namnet på en
 munk, som kungade sig 200-
 som skogarna, led skogen -
 bort men för vidare och till
 slut stod sig i ordlösningen
 belare på att tala till den
 om "vite krist" - - (Ange)
 - Allting var till användning
 ut om 2000 eller om 1000
 år.
 Ty Gud, den högte maktens,
 lyftiga och förståndiga.
 Den om vi i sina tankar återkom-
 der till det typiska och flyktiga

(7)

mätt i en av Europas huvudstäder
~~Europa~~ mellan politikens man
 och missionens tjänare, så kan
 vi kanske efter någon eftertanke
 bli övertygade om, att det många
 missionärer med lugn och fri-
 modighet och god kvintess hög
 vi kan möta den oerhörbara
 diplomaternas medlidksamhet
 blick — "han kan tänka på sig
 själv: "de stotkamt" och ut-
 löstspel och en krig stätt
 och oerhörbara till i väntande
 te, men det går inte på övre-
 het: "tyrskhet kan vänta, ty
 hon har vissheten på sig.
 "Allt rätt är guds och all dens hö-
 lighet prakt ett blomster på mar-
 ten. Guds barmhärtighet, blomsterns
 försörjning — men var guds ord
 "ärlighet sommetligen."

Gud bygger kyrkan, men
 hans verk står sig, riket
 det mest icke gäller om
 i omvärlden.

(De fröna markerna)

~~markerna, som utgör, är~~

Det är verkligen så, att "Guds
 ord prakt svimligen". Det
 fullnar icke kring Guds ord
 utan kring till andra ting.
 "Lärnas kan man prakt ett
 lite att ha, att det är svim att
 världens shere den är svim
 som ha shykan, meann svim
 Guds ord kör svim svim.
 Men vad svim svim, om
 någon svim svim svim
 kan svim svim svim
 "ifall svim svim svim,
 "Så svim svim svim,
 utan svim svim, svim svim
 och svim! Så svim svim
 och svim. Gudet, svim svim,
 kan svim svim svim svim

~~1) Jag hade det ganska fint. 2) Jag~~

9) Underliga försiga att stic

sig, Deras försigt och

Ständiga "nyhet". Men de

är sagt: En svensk unders

190. Ett svenskt folk kan

förstå o. förstå Guds

ord. Vi talade mycket om

Pavel. Det är mycket

konkret, att tänka på

hur det var att i de

10) invärd, det var en

11) av Pavel där skedde också

12) i hets: skändning, kung

13) och när andra under

14) hämta nu den första

15) kristendoms ära. ^{De kristna}

16) är stora. Under kristendoms

17) till församling från 1800-talet

18) om de var många

19) "Jagade ut alla från kyrkorna"

20) 10) problemerna var ganska

21) om med utgållarna för

22) kampen. De gemensamma

23) och rikt, de gemensamma

24) i motstånd mot de

25) gillade det de kristna

26) genom bekämpa de heliga

27) denna värld från rytt,

28) samtidigt som de vill om de

29) gilla i stället för att, en

30) att för att upprätt samfund

31) bygga i kristning med

32) i mit land, det var

33) förstå de som levde

34) i skuggan av en kyrka

35) om kyrkofällets och kyrkan

36) att? Småskalig med

37) Sverige undertryck som

38) var

10
Fokape see pikakistoka piia
Ladaida; Heikoa unakana -

2 // Hanga (no minni) mpa
2 Hanga; heta ni hontani

4 Hanga hoo kana guaha
2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha

2 me Hanga me o'ae.
2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa

2 Hanga hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

19
Fagit goodle of the p...
Hoo ai hagi me!

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

2 Hoo ai hagi me!
1 Hantikoa hysthobhawa
2 Hanga hooft oit'ae de -

2 Hagi hooft oit'ae de -
1 maki ni mit faha
2 me Hanga me o'ae.

11) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

12) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

13) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

14) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

15) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

16) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

17) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

18) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

19) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

20) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

21) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

22) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

23) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

24) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

25) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

26) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

27) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

28) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

29) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

30) *Uta stansburiana* *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

Uta stansburiana *Stansburiana*
det. *Stansburiana* *Stansburiana*

Her ~~skola~~ ~~läsa~~ ~~ta~~ ~~sitt~~

(15)

me: här är missionen en
lyftvärt för mig
"Om vi inte bli be-
rädda av Gud. Kan
dessa olyckor vara
ambitionen färdigt av
dysymbote och tillmät
lyggen Gud inte
beteckning, kaptit
en, de verkliga
for, med vilka kristen-
domen nu har att
i kampen i Europa, har
ett ämne närmare som
framförd med evangeliet
från led på mission
• Ett av de största

Nor

(15)

15

2 missionen såg det som
korporation av kristen och
europiskt verksamhet. och mis-
sionen kan bli de frögade
- t. et. i vilket av bara
Leda: har av afrika och
Tou som föreläsa för
folk i Europa, som
kan var en av dessa
vithudade örat
naturtillgång. Den
har förhållande, var
statreligion i Europas
länder. Se färskor
fördela om vilka. Men
missionären kan
har, 2 i Europa
i Europa
vårdade på mission
bli det upprekas
2 gemen

att Evangelien och Evangeliet inte är
 det samma. Missionären kommer
 med ett budskap, som först
 i hans eget hundra, först
 alltså av samma makt, som
 orar frukt på de frågade. De
lyssnar de när de lyssna på ett
stort om att en stort en
 att den en en en en en en
 är och en en en en en en
 om en en en en en en en
 denna: stort en en en en en en
 på en en en en en en en
 var en en en en en en en
 det en en en en en en en
 Europas en en en en en en en
 kristen en en en en en en en
 get, och en en en en en en en
 angöra en en en en en en en
 de. en en en en en en en
 det en en en en en en en
 ma en en en en en en en
 på en en en en en en en

komma, även om det kommer
 att testa och bli ännu bättre
 än nu. Det en en en en en en en
 var en en en en en en en
 landet i en en en en en en en
 låga den en en en en en en en
en en en en en en en
 Medelklassen en en en en en en en
 tilligt som en en en en en en en
 klass en en en en en en en
 till en en en en en en en
 och en en en en en en en
 är en en en en en en en
 som en en en en en en en
 och en en en en en en en
 är en en en en en en en
 på en en en en en en en
 kom en en en en en en en
 i en en en en en en en
 och en en en en en en en

~~Äro vi äro vi med varje fiber~~

Äro vi äro vi med varje fiber
i vårt väsende Sammanväddade
med vårt folk, och vi äro ha
vårt hem i kyrkan, vi leu-
na ju utkoe denna neio-
i tan smärtsamma Sankti-
nighet med dem, som äro
Svevaren som vi uti som mäk-
ros i vardagen, Men som aldrig
Säker sin fot i teuplet, och
sig kommer hjärtat slappa,
och producer forwar fram,
valding tygi hemi sig altant
och alla bymme ofta hns
i mit. De äro ju kläddes
mit kläddes och tätt ut mit
kitt. Vi bygga för all
Guds ord och lyfte skulle
hvar sin tidernas ända,

~~Äro vi äro vi med varje fiber~~

Äro vi äro vi med varje fiber
möte folk ~~de~~ de kända
hos oss, all Gud ville maktat
mit eget folk, och möte gyllt
kalla oss till arbete och upp-
riktigt mit för Guds rikas
Förmyndig i mi smiddens
maktat hvi i mit land, hvi
i mi stad? Vad för oss autorn
med för mig mig bytat
dunns ofvordet och hvi min
maktat med lingo ord —
och mi grot mig egen.
Äro vi äro vi med varje fiber
Lupin. Skall hvi maktat
i sig. Det gingo tecken om
i bys för all trossen
förlit hvi om för mig möt
alla stam: all för mig hvi
alla och be om, all stam
och hvi? De punkter med

~~Den som kommer på herrens dør~~

trøstede, som når julestevnet
 og når julen i sin nærhed
 græmmede, sine vildeste
 for sig og sine det gav sig til
 No. som maadten har medtaget
 alle hans land og kirke som
 pluin i sig. Det er et andet
 ansen alle var kintu i
 denne tid, de frimodige og
 for dem som stundelig i as-
 gnes: antypen og bedne
 de religiøse alene
 kirke som. Deres byer
 der er mig by hede
 alle i gule fulde sin
 alle vildeste om hede
 gannet no hans vile,
 hans ofte hans vile og hans
nyttel hans vile. Alle hans
bedne, om me og, den

som frimodigt nok som
 hans ermet han to mine som
netur for kyrke immert, deres
 kynde netur en opprømt
 gannet en blant min
 og alle bede. Der er en ?
 nok som det er i ginnens
 riden, som du skal atlys
 at der er madens opfyldning
 som det er mig netur det
 om netur for oply ing.
 ginnens netur en
 om gannet me en gna
 som indginnens den
ginnens gna den
 og i alle mine vilst de
 eller vilst. Det er sket med
 om den for alt det ordet, om
 vilst det er ord og hørtes til
 nyttel på hele den dag
 jord! Det er bedte! (So. 150fr 470)

So. no. 244

56. 11.